

at give fattige Jærnbanearbejdere et Lønningstillæg af 10 Øre daglig, var det den forhenværende Indenrigsminister, der fik det lavet faalebes, at han af disse 10 Øre fik bortfortollet de 6. Og ville vi se paa de rene Bagateller, ville vi f. Eks. se, at naar Arbejderne have henvendt sig til den forhenværende Indenrigsminister med Anmodning om at laane en af Statskøbene for der at holde jelskabelige Sammentømter i nogle faa Timer, have vi altid mødt bestemte Afslag fra den Side. Naar vi se paa disse triste Rendsgerninger, kunne vi ikke være berettigede til at nære noget stort Haab for Fremtiden, men det er muligt, at jeg i den Henseende kunde blive skuffet, og det skulde glæde mig overordentlig. Man siger, at den, som Kongen giver et Embede, giver Borherre Forstand. Seg ved ikke, om man tør forudsætte, at Borherre skulde gribe ind i noget saa løjerligt og indviklet som dansk Politik, men hvis der var Mulighed derfor, vilde jeg ønske, at Borherre vilde vende Ministeriets Sind paa en saadan Maade, at det stillede sig mere velvillig og mere forhandlingsvenlig over for de Krav, der fremsættes fra Arbejdernes Side, end det forrige Ministerium, og skulde det ske, kan ogsaa jeg tilføje dette Ministerium Støtte og velvillig Smødelommen fra Socialdemokratiets Side.

Ved den foreliggende Finansloov er der ingen Grund til at komme ind paa Entelthederne. Den er drøftet saa tit og ofte, at det kun vilde blive Gentagelser, hvad man vilde sige derom. Seg ser en glædelig Ting paa Finansloven, nemlig at de militære Bevillinger ere gaaede temmelig betydelig ned. Det er navnlig glædeligt at se dette, efter at den forrige Krigsminister har erklæret, at det vilde være umuligt at komme ud af det med de Beløb, som dette Ting havde tiltænkt ham. Det er glædeligt at se, at der alligevel er en Militær her i Landet, der mener at turde paatage sig det Ansvar at administrere Hæren med nogle Hundrede tusinde Kroner mindre, end den forrige Krigsminister kunde. Heraf kan man se, at man ikke absolut skal stole paa den militære Sagfundskab. Seg vil haabe, at det en Gang i Fremtiden skal vise sig, at vi kunne komme ud af det med endnu langt mindre Beløb, end der her er Tale om. Men det, som navnlig er interessant ved denne Finansloov, er den Anerkendelse af Nejteorien, hvorpaa den hviler. Det er ganske vist, at Nejteorien er ikke det allerværste, man kan tænke sig. Vi have i vort politiske Liv prøvet det, som var langt værre, kongelige Resolutioner, Krænkelse af Forsatningen og Brud af Grundloven. Det er naturligtvis Ting, der ere langt værre.

Men i øvrigt kan man ikke være begejstret over for Nejteorien. Det er en fattig og tarvelig Kost for den store Befolkning. Seg vil indrømme, at der er Samfundsklasser, der kunne være vel tjente med en Finansloov, der bestaares efter Nejteorien, nemlig de konservative Folk, vore hjemlige Rinejere, der helst saa, at alt skulde blive ved det gamle. For dem er selvsølgelig denne Teori den bedste, de kunne tænke sig, naar Talen er om at indrette en Finansloov. Saa danne Folk, som en Gang have faaet deres paa det tørre, trænge ikke til at faa nogen Forandring, men hele den Del af Folket, der lider, den Del, der længes efter Fremstridt og Udvikling, for dem er Nejteorien, siger jeg, en haard Teori. Hvis vort Land skal regeres efter det Princip, vil det være overordentlig uheldigt for Land og Folk i Fremtiden. Seg vil derfor haabe, at Nejteoriens Anerkendelse ikke er Ministeriets politiske Program, men kun et Nødværg, som det er gaaet til i Djeblilket, saa at det ikke fremtidig vil anerkende denne Teori som den, hvorefter Finansloven skal tilståes. Man kan til Nød finde sig i, at Nejteorien anvendes over for andre Love, enkelte Reformlove, mer over for Landets vigtigste Lov, der griber ind i saa uhyre mange Forhold, forekommer den mig at være aldeles fordømmelig.

Den højtærede Chef for Ministeriet har udtalt sig angaaende dettes storpolitiske Program. Seg maa tilstaa, at det var en af de Udtalelser, som gør en akkurat lige saa klog, efter at man har faaet Svaret som før. Noget bestemt og sikkert har man ikke faaet at vide. Det var ikke en Udtalelse, der kunde sættes ved Siden af den Udtalelse, som det forrige Ministeriums Chef fremkom med, men en Udtalelse, der var holdt i vage Udtryk og ganske i sin Almindelighed. Man tør ikke paa den bygge noget for Fremtiden. Saaledes har Ministeriet altsaa stillet sig, hvad det storpolitiske angaar. Seg kunde have lyst til at spørge den højtærede Minister, om han da slet ikke skulde have noget Program og slet ikke skulde have tænkt sig, hvorledes han vilde stille sig over for de Spørgsmaal, der i alle Lande trænge sig frem i Forgrunden, nemlig de store Arbejderspørgsmaal. Staar Ministeriet blottet over for disse? Seg kunde ønske, at Konseilspræsidenten vilde udtale sig om, hvorledes han vilde stille sig over for Spørgsmaalet om at staffe Arbejderne større Oplysning, højere Løn og mere Ret.

C. Sage: De Udtalelser, hvormed det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Chri-